

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám. — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezelszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

A küszöb előtt.

Mindössze huszonkét nap választ el attól a fontos ünnepnaptól, melyen hazánk minden nemesen gondolkozó polgára, a lelkesedés árában uszva, hazafias érzéseinek oly módon fog kifejezést adni, melyet az ünnepély jelentőségéhez és méltóságához legméltóbbnak tart. Alig van erkölcsi testület Magyarországon, mely ez ideig meg ne állapította volna azt a programot, melylyel a jövő hó elején ünnepelni fog, csak a gömörmegyei ünnepélyekről nem tudunk semmit s csak Rimaszombat az egyetlen város az egész magyar globuson, melynek tanácsából a milleniumi ünnepnapot érdeklő egyetlen hang sem jutott nyilvánosságra. Rimaszombat az egyetlen város, mely nem csak hogy nem ünnepel, de látszólag sem mi emlékezetre méltó dolgot nem szándékszik művelni, a miről az utókor is megemlegesse.

Ugy leszünk tehát e nagy nemzeti ünnepünkkel is, mint a többiekkel: rászoritjuk az iskolákra, hadd ünnepeljenek az ifjak ott a szűk falakon belől, hadd szívják magukba a tanáraik s tanítóik ajkairól elröppenő eszméket, hadd melegedjenek föl az ő szívük, hisz ugy is övék a jövő, mi pedig, a kik már megtettük kötelességeinket, majd tartunk egy bankettet, vigan megközvácsorázunk a haza javára.

Mai napig a rimaszombati milleniumról csak annyit tudunk, hogy az iskolák igazi lelkesedéssel készülnek, a törvényszék tagjai fákat ültetnek, a kaszinó egy bizottságot küldött ki, hogy gondolkozzék valamiről, a polgári kör házat szentel, — de hogy a város, mint erkölcsi testület, minő alakban fogja dokumentálni az egész s

minden rendű és rangu, felekezeti és állásu egyént magába foglaló polgárság előtt azt, hogy a magyar nemzet ezer éves fennállása örömmel tölti el s büszkévé teszi: az intező körök nem hozták nyilvánosságra. Lehet, hogy már határozatok valamit a piaci faszindelyes házban, de az eszmék a vastag falak közül nem szivárogtak ki, pedig az ünnepély napjáig még csak huszonkét-szer fog megfordulni a föld tengelye körül.

Ez az oka annak, hogy a milleniumi ünnepély érdekében felemeljük szavunkat.

Mert hogy a városnak az ünnepély keretéből kimaradni nem szabad, ezt megkívánja a képviselőtestület erkölcsi reputációja. A fontos ünnep anyagi tekintetben teljes készületlenségben talál ugyan, de az anyagi erők hiánya nem zárhatja ki azt, hogy erkölcsi tekintetben annál fényesebb ünnepet üljünk.

Es erre egy dísz közgyűlés nem elég, sőt egy ezt követő bankett sem alkalmas arra, hogy egy fontos nemzeti ünnep egy lehetőleg szép pohár-köszöntőben kulmináljon. — Az iskolai ünnepélyeken polgárságunk, mint vendég jelen meg, csak szemléli és méltányolja az ifjuság lelkesedését, melyből egy szemernyi esetleg az ő lelkében is lobbot vet. — Képviselőtestületünknek azonban oly nyilvános ünnepélyt kell rendeznie, melynek polgárságunk minden tagja részese lehet s kell is, hogy legyen. — És ha már az anyagi erők hiánya miatt valami monumentális alkotásra nem gondolhatunk, legalább lelkünkben szenteljük meg e napot úgy, hogy arra mindig visszaemlékezhesünk.

Állítsunk a piacz közepére egy szónoki tribünt; az ünnepély előestéjén világítsuk ki ablakainkat; az ünnepély napján lobogózzuk föl há-

zainkat; polgárságunk testületenként saját lobogója alatt vonuljon a tribün elé, a dalárda énekeljen hazafias dalokat, — a polgármester nyissa meg az ünnepélyt, s a képviselőtestület egyik arra hivatott tagja tartson ünnepi szónoklatot stb.

Egy ily ünnepély rendezésében nincs valami rendkívüli dolog, hisz kivilágítás és nyilvános szónoklat máskor is történt, a dalárda is közreműködött már több nyilvános ünnepélyen, — de végtére még erre is készülni kell, mert a tényleg közreműködő egyéneket, csak ugy hirtelen előrántani nem lehet. — És elő kell készíteni rá a város közönségét is, hogy lelke ne csak ugy hirtelen öltözzék ünnepi köntösbe, hanem lassanként emelkedjen addig a pontig, melyen hazafias érzése önként megnyilatkozik.

Szerettük volna, hogy ha az intező körök már régen, hónapok előtt foglalkoztak volna e kérdéssel, — akkor, a mikor még elegendő idő állott rendelkezés alatt arra, hogy az ünnepélyt érdeklő valamilyen nemesebb gondolat kipattanjon, melynek megvalósítására meg lett volna a mód és alkalom, — de most, ugy szólván az ünnepély küszöbe előtt, csak abba a vékony hajszálba kell kapaszkodnunk, mellyel legalább a látszatot megmenthetjük.

Ezért óhajtuk, hogy az intező körök részéről a rimaszombati milleniumi ünnepélyről valami mielőbb nyilvánosságra kerüljön, még pedig a nyilvánosságnak organumai révén, hogy ne csak a város közönsége, hanem a szomszédos községek lakói, sőt az egész vármegye örvendetes tudomásul vehesse azt, hogy miként üli meg Rimaszombat, Gömörvármegye székhelye, a magyar állami életnek ezredik évfordulóját.

T Á R C Z A.**„GÖMÖR-KISHONT“**

vármegyei közlöny vegyes tartalmu hetilap keletkezésének s fennállásának

TÖRTÉNETE.*)

Hazánkban a vidéki sajtó fellendülése szoros viszonyban van nemzetünk újabb politikai történetével. A politikai viszonyok hozták létre a szabadságharc előtti időszakban a vidék egyes gócpontjain a közműveltség eme fontos organumait s a politikai viszonyok semmisítették meg az azt követő időszakban annyira, hogy a sajtónak ugyszólván teljes újjáteremtéséről csak a kiegyezés utáni években lehetett gondolkodni. A sajtó légköre: a szabadság. Midőn e légkör első áramlatai végig lengettek a magyar hazán, mint a vegetatio a tavaszi nap első sugarain, egyszerre sarjadtott ki itt is, jött is a magyar szabadság legnemesebb terméke: a gondolat szabadságát hirdető hírlapirodalom, a fővárosban ugy, mint a vidéki emporiumokban.

1867. után alig volt hazánkban olyan vármegyéje, mely szükségét ne érezte volna annak, hogy székhelyéről a társadalmi eszmék kiáramlását mentől hatathóssabban elősegítő organumot létesítsen s a szükség kényszerítő hatása alatt már a hetvenes évek elején mindenfelé tömörülni látjuk a tollforgató egyéneket oly ezéblől, hogy a politikai viszonyok álta! új fejlődésnek jünduló magyar társadalmat vezérlő eszmékkel lássák el s e révén arra a művelt színvonalra emeljék, melyre a nyugoteurópai népek társaságában szükség van.

Ez volt a végezel.

De a vidéki sajtónak első sorban közvetlenebb, ugy

*) A milleniumi kiállítás sajtóosztálya számára.

szólva, helyi érdekű ezéjái vannak. Egy helyen a gazdasági ügyek, másutt az ipari vagy pénzüzeteti érdekek, ismét másutt az egyesületi és társadalmi szellem emelése, szóval minden megyének és városnak a saját jól felfogott érdeke követelték meg a helyi sajtó létesítését, mely közvetlenül az illető vidék ezéjainak állt szolgálatában, közvetve azonban hathatós tényezője lett ama munkának, melynek végezelja a magyar nemzet általános műveltségének magasabb színvonalra való emelése.

E gondolkodás hozta létre 1871-ben vármegyénk első hírlapját „Gömöri lapok“ ezim alatt, melynek első hat száma *Gotthardt* Endre szerkesztése alatt Rozsnyón jelent meg. Később ugy a szerkesztői, mint a kiadói jogot *Bernolák* Nándor rimaszombati ügyvéd megszerezvén, a lap Rimaszombatban jelent meg s miután egy ideig a megye hivatalos lapja is volt, 1874. megszűnt.

Semmi sem jellemzi jobban a magyar nemzetnek szalma-láng-szerű lelkesedését, mint az a körülmény, hogy az ezen időszakban országszerte megindult vidéki hírlapok alig egy-két évi fennállás után majdnem mind megszűntek; minek hathatós tényezőjeként két körülmény szerepelt: egyik az anyagi erők hiánya (a kiadók nem merték tökélet bizonytalan sikerű vállalatokba fektetni), másik: a gyér olvasó közönség, mely még mindig ragaszkodott ahoz a multból örökölt szokáshoz, hogy szellemi igényeinek kielégítése ezéjából a szomszédtól kért kölcsön könyvet és újságot. Hozzá járult még harmadikül az, hogy a közlekedési eszközök fellendülésével a fővárosi napi sajtó ugy szólván naponként fokozottabb mértékben küldé szét saját produktumait s ez által a vidéki sajtó fejlődését nagy mértékben csökkenté. Ily körülmények között a „Gömöri lapok“ élete sem nyulhatott hosszúra. De halála egy új lapnak lett anyjává, mely „Felvidéki közlöny“ ezim alatt *Gotthardt* Endre szerkesztésében 1874. márczius havában látott napvilágot.

A lap akkori kiadója *Kármán* S. könyvkereskedő volt. Még ugyanazon év június havában a „F. K.“ ezimét „Gömör“-re változtatta át s a szerkesztést előbb *Plachy Ferencz* és *Bodor István* tanár, majd *Beke László* vármegyei aljegyző vette át. A „Gömör“ 1876-ig állott fent, midőn *Tomcsányi Károly* mint kiadó és *Szabó Endre* közs. tanító mint szerkesztő szövetkeztek oly ezéblől, hogy a megye székhelyén egy új lapot alapítsanak. Ok indították meg 1877-ben a „Rimaszombat és Vidéke“ ezimű hetilapot, mely 1879-ben szűnt meg.

Ily előzmények után jött létre 1880. július havában a „Gömör-Kishont“ jelenleg is fennálló vármegyei közlöny, melynek első szerkesztői *Pető Porubszky Pál*, jelenleg nyiregyházi főgymn. tanár és *Fóthi Kovács Béla* voltak, kiadója pedig *Stefanovics József* volt, kitől a kiadói jogot még ugyanazon év végén *Rábely Miklós* átvevén, ez időtől kezdve maig a „Gömör-Kishont“ az ő nyomdájából került ki, ámbár a kiadási jog 1889-től 1892. végeig *Dr. Bernát István* miniszteri titkáré volt.

A lap pályafutásának immár tizenhetedik évében van. Oly kis városban, mint Rimaszombat, a hol vannak ugyan tollforgató egyének, de a hírlapírás nem kenyeret adó élet-pálya, a napi sajtó munkásságában való részvétel csak ideig óráig tartó lelkesedés, mely fel-fellángol s ismét elalszik. Ez az oka annak, hogy a „Gömör-Kishont“ szerkesztői a lefolyt tizenhét év alatt többször váltakoztak. E változás okául fel kell említenünk azt a vidéki viszonyokat sajnosan jellemző körülményt is, mely a vidéki szerkesztők exponált helyzetében van.

A „Gömör-Kishont“ szerkesztői voltak:
1880—1881. P. Porubszky Pál és F. Kovács Béla.
1882—1883. Bodor István főgymn tanár.
1884. Rábely Miklós.
1885. első felében Lőrinczy György, második felében Rábely Miklós.

Eredeti GUBICZ-ekék.

RAKTÁR: Rimaszombatban KOHN ALBERT fakeskedésében és BRAUN ZSIGMOND vaskereskedésében.

gyártására Magyarországon egyedül jogosult

DETRICH GYULA

gép-, talajmivelési-eszköz és ekegyára

(Rákospalota, Batthány-utca 5. sz.)

Állandó nagy készlet eredeti Gubicz egy. és többvasu ekékben, ekereszkben és mindennemű talajmivelési eszközökben.

— Arjegyzék szivesen küldetik. — 7-10

Szinészet.

A szinészetnek a közelmúltban alaposan megrontott hitelét husvét vasárnapja óta Szalkay Lajos, a szépségi szini-kerület igazgatója reparálja. Nagy munkára vállalkozott, s ha fáradságát nem fogja óhajtott siker koronázní, csakis annak tulajdoníthatja, hogy ez a mi közönségünk, mely nem a nagyszabású iparvállalatok és tőkepénzek busás jövedelméből él, hanem munkával szerzi meg mindennapi szükségletét, kétszer is megmondja, hogy mire fordítsa amenny sem sok jövedelem feleslegét. Sajnos, a múltban már nehányszor eselődött, s így nem esodálkozhatunk azon, hogy a Szalkay komoly törekvéseivel szemben is tartózkodó, mert egy-két jó előadás a bizalmat még nem állítja helyre. De abból az egy-két jó előadásból közönségünk mégis már fogalmat alkothatott volna magának arról, hogy Szalkayék mire képesek, teljesen meggyőződhetett volna arról, hogy ezáltal egy teljesen jóra való, pártolásra érdemes társulat ütötte föl tanyáját a Rózsa nagytermében, — azonban oly esékly mértékben igyekeznek e meggyőződést megszerezni, hogy a majdnem fagypontra süllyedő pártfogás mellett attól tartunk, hogy jövőre nem a szintársulatoknak, de magának a város közönségének sikkad el a hire. Mert az eddigi bemutatott előadásokból ítélve, igaz lélekkel elmondhatjuk, hogy a körülményekhez képest a társulat a mi igényeinknek megfelelő, az előadások nem dözögnek, sőt egyik ritka jellemvonásuk az összevágó simaság, mi által nem csak szórakoztatnak, hanem gyönyörködtetnek is. Például azok, a kik hétfőn este Bissonnak „Mi történt az éjjel?” című kiténő bohózatát megnézték, a szó teljes értelmében kiténő mulattak, csak hogy ugy ezt, mint a többi darabokat is, oly kevesen nézték meg, hogy az eddigi összes előadások publikumból nem telt volna ki egy ugynevezett „telt ház.”

Mi ezt a közönyt a mult esalódásai daczára sem értjük, mert a magyar közművelődés napszámosságainak csak akkor nincs joguk a közönség pártfogására támaszkodni, ha fölösleges és haszontalan munkát végeznek, ha magát a művészetet kompromittálják, — ellenkező esetben a közönség hirneve szenved esorbát. Tekintetbe véve azt, hogy mi a rimaszombati közönség jó hírének megővására törekszünk, nem mulaszthatjuk el felhívni a figyelmet a szini előadásokra, annyival is inkább, mert eddigi tapasztalataink arról győzték meg, hogy Szalkaynak sok jó s igazi ambícióval működő színésze van. Így első sorban maga az igazgató kiténő komikus, — felesége Kövessy Rózsa jó énekes, pompásan játszik s csinos asszony. Hídvégi Ernő a társulat egyik legtehetségesebb fiatal tagja, Tolnainé Hermin, Fábrián László derekasan megállják helyüket. Az eddigi előadások közül kiváló sikerű volt a már említett „Mi történt az éjjel?” melynél csinosabb előadást rég láttunk. Kedden Bokornak „Télen” című népsziműve ment gyér közönség előtt, de a társulat ambíciózus játéka nem látszott meg a pénztár üressége feletti kedvetlenség. Egy szóval színészeink mindent megtesznek saját reputációjuk érdekében, — a többi a közönségtől függ.

Hirek és vegyések.

Mire jók a sajtóhibák? Bodon Józsefnek, a kiténő tollu beszélyírónak lapunk mult számában közölt „Vadász-képek” című hangulatos költeménye néhány sajtóhibával jelent meg. Az olvasó közönség e sajtóhibák daczára is a szép költeményt osztatlan tetszéssel fogadta — a jeles szerző azonban megharagudott érte s elhatározta, hogy nem ír több verset. Mi ez elhatározást nem tartjuk indokoltnak. Bodon Józsefnek sokkal jobb neve van a magyar irodalomban, semhogy azon egy-két sajtóhiba esorbát ejthetne, különben is ez elhatározás által a esorba ép azokon a reményeken esnék, melyeket olvasó közönségünk a kiváló beszélyíró jövő működésével szemben táplál. De bármily bosszuságot okoznak is a sajtóhibák a szerzőnek (s nekünk is, mert minket is

1886—1890. Dr. Veres Samu főgimn. tanár.

1891—1893. Lőrinczy György a F. M. K. E. titkára.

1894—1895. Dr. Kármán Zoltán ügyvéd.

1896. Dr. Veres Samu.

Kiadói:

1880. Stefanovics József.

1881—1889. Rábely Miklós.

1889—1892. Dr. Bernáth István

1892-től maig Rábely Miklós.

A lap 17 évi fennállása óta egyszer volt kénytelen sajtó-bírótság elé állani 1883-ban *Bodor István* szerkesztése alatt, de ez esetben is felmentetett.

A lapnak csaknem két évtizedre nyuló életéből a következő fontosabb momentumokat említhetjük föl:

1889. midőn *Dr. Bernáth István* (akkor a földm. miniszteriumban titkár, később a „Házánk” szerkesztője) a „Gömör-Kishont” tulajdon jogát átvette a lap ugy erkölcsi, mint anyagi nivójának emelése céljából megszerezte a vármegye „Hivatalos Értesítőjének” kiadási jogát is — s így a „G.-K.” 1889—1893-ig egy ivnyi rendes melléklettel jelent meg.

1892-ben *Lőrinczy György* szerkesztése alatt a lap belső munkatársai kiváló sikerű műestélyt rendeztek, mely alkalommal a fővárosi hírek közül *Kiss József* és *Bársony István* is közreműködtek.

Ugyanezen évben a lapnak egy közleménye alkalommal szolgált arra, hogy „Gömör” cím alatt egy új lap keletkezzen, mely 3 1/2 évig állott fenn. E két lap közötti viszony a társadalmi élet ellentéteinek elsimitására nem hatott jótékonyan, mindamelett nagy befolyása volt arra, hogy az olvasó közönségben a rimaszombati sajtó iránt való érdeklődést fokozza. A „Gömör” 1896. január 1-én megszűnővén, a lap munkatársai a „G. K.” körül csoportosultak s ez idő szerint együtt szolgálják vármegyénk közügyeit.

Országos hírt munkatársai közül felemlítjük *Kiss Józsefet*, *Pósa Lajost*, *Bodon Józsefet*, kik mindnyájan Gömörmegeye szülöttei s régi otthonuknak az által tesznek rendkívüli szolgálatokat, hogy koronként nagy becsű művekkel a „G. K.” olvasóit gyönyörköttetik.

A lap jelenlegi szerkesztője: *Dr. Veres Samu* főgimnáziumi tanár, belső dolgozó társai: *Dr. Kármán Aladár*, kórházi orvos, *Dr. Szeless Ödön* ügyvéd, *Draskóczy László* főszolgabíró és *Bodor István* főgyim. tanár kiadója: *Rábely Miklós*.

bosszant) annyi haszon mégis van bennök (legalább a szerkesztőkre nézve), hogy a megbosszankodott szerzőknek ismét kezükbe adják a tollat — ha egyébre nem, legalább arra, hogy a szedő gyereket alaposan összeszedjék. E ezimen a jeles költőnek ismét egy pompás kéziratához jutottunk mi is, melyet megpróbálunk ez uttal minden sajtó hiba nélkül közölni abban a reményben, hogy a szerző és szerkesztőség közötti jó viszony visszatér a régi kerékgyátsába. A végzetes sajtóhibákat megkorrigáló érdekes levél így hangzik:

„Tisztelt Szerkesztő ur!”

Szemere Pál agyonlövélssel fenyegette a szedőt, vagy korrektort, ha sajtóhiba fordult elő a munkájában. Korunk szelidebb erkölcsi mellett én leszállok a fricskájig, de ebből néhány vasosabb példányt nagy lelki nyugalommal nyújtánék a szedő gyerekeknek a „Vadász-képek” iszonyatos sajtóhibáért.

Ha jócskán felszaporodott szépirodalmi dolgozataimat összegyűjtöm, a „Vadász képek” nem szagolnak másodsorú is nyomdafestéket. Jámbor szessenés az egész, minden legkisebb igény nélkül. Egy-két vadász-pajtásom nógatására pottyant ki a tollamból. De ha már kipotytyant az istenadta, legalább ne megnyomorítva, törött lábakkal került volna a közönség elé.

Abba a gyanuba kever a szedő, hogy először: nem tudok magyarul, másodsor: a vers-sorok kimérésénél a ezérnát rosszul kezelem. Van-e, vagy nincs okom védekezni a gyanu ellen, nem vitatom, mert én ebben a kérdésben bíró nem lehetek. Annnyit azonban szentül tudok, hogy csak a cigány kovács *veri* szét az ócska üstöt, a rotyogó gulyáslé, vagy töltött káposzta ellenben csak *szétteljesít* fenyegeti a kondért. En is így irtam tehát: „Rotyog a gulyáslé, majd szétveti üstjét.”

... „Most valamennyinek szép, teljes a szöre,” és nem: *mert*. . . „Hogy ilyen nagy garral lép mostan elénkbe” . . . és nem *most*. . . „Most is pelendriket szabad a *bicsakja*.” . . . és nem *bicskaja*. . . „Mikor „Tölgyes-bérezén” a vadkánra lesett.” . . . és nem *mikor a* „Tölgyes-bérezén.” . . .

„No majd *lesnek* ezek holnap „tükört,” „pemzlit,” . . . és nem: *lesznek*.

Mióta tollforgató ember vagyok, mindössze öt-hat vers megírása nyomja a lelkemet. Csodálatos dolog, de úgy van, hogy ezek a versek valamennyien hemzsegnek a sajtóhibáktól, míg prózai dolgozataim mindig tűrhető egésségben, ép kéz-láb kerültek ki a nyomdából. Vajjon nem figyelmeztetés akar-e ez lenni a szedő kezén át, hogy ember, ne taragj te verset, maradj meg a prózánál. Hát én, t. szerkesztő ur szót fogadok a láthatatlan szellemnek, a ki ezt a figyelmeztetést küldi.

Es hogy másik életpályám stílusával éljek, végrehajtás terhe alatt kötelezem magamat arra, hogy több verset nem írok. A boldogtalan műfajból egy darab még itt hever az asztalom főkjában. Ezt alkalomadtán elküldöm. Hadd törje össze a szedő gyerek tetszése szerint, úgy is az utolsó tör. Ezzel aztán alaposan kifogok a sajtóhibákon.

Igaz hive: *Bodon József*.”

Helyreigazitás. Lapunk mult számában megírtuk, hogy az ev. ref. egyházmegyei tanácsbírói állásra a hívek bizalma a rimaszécsi kerület köztisztviselőiben álló képviselőjét *Bornemisza Istvánt* jelölte. Most a képviselő ur, ki az egyházmegyének ez időszertint hivatalos minőségben a legidősebb világi tanácsbírája, maga rectifikálja közleményünket jakkép, hogy az ujonnan választott tanácsbíró: *Bornemisza László*, vármegyénk jeles alispánja.

Előléptetés. *Kostyál Gyula* erdőgyakornokot a földművelési miniszter, jelenlegi állomáshelyének megtartása mellett, m. kir. erdész jelöltté nevezte ki. A törekvő fiatal ember előléptetése felett, ki régebben lapunknak is buzgó munkatársa volt, örömeinknek adunk kifejezést.

Kinevezés. A tiszolzei állami iskolával kapcsolatosan szervezett kisdudovodához *Prányi Jolánt* — a rimaszombati ág. ev. egyház elhalt kántorának *Prányi Vilmosnak* a leányát — nevezte ki a közoktatásügyi miniszter kisdudovónővé.

Eljegyzések. *Breyer Ignác* tiszolzei kereskedő a mult hó 31-én jegyezte el Özv. Deutsh Ábrahámné rochalfalvai földbirtokos kedves leányát *Fannyt*. — *Szabados Lajos* rozsnói kereskedő eljegyezte *Alberth Ede* miskolzei tekintélyes kereskedő leányát *Gizellát*.

Főispáni beiktatás. Szepesvármegye új főispánját: Gróf Csáky Zenót tegnap installálták nagy fényvel és a vármegye általános lelkesedése mellett. Az ünnepélyen a meghívott Gömörvármegyét *Lukács Géza* főjegyző képviselte.

Halálozás. A helybeli nagy dohánytözsde tulajdonosa *Veisz Sámuel*, ki üzletét csaknem két évtized óta nagy szorgalommal és kitartással vezetve, úgyyszólván annak szentelte életét, f. hó 7-dikén éjjel, 46 éves korában hirtelen elhunyt. Az nap délután még egész nyugodtan beszélgetett sógorával, *Dr. Borszéki feledi* orvossal, kivel együtt betért üzletébe 3 óra tájban s egyszerre rosszul lett, agyverőmleny és hűdés lépett fel, mely az idején érkező orvosi segély daczára végzetessé vált. Az élete javakorában levő értelmjes ember rövid szenvedés után meghalt. Halála mindenfelé őszinte részvétet kelt; derék, komoly ember volt, kinek hátrahagyott családja iránt is általános a részvét.

Házassági hirdetések. A rimaszombati anyakönyvi hivatalnál következő házasságok hirdettetnek: *Deutsh Samu* — *Lefkovits Antónia*; *Mázik Béla* — *Németh Etelka*.

Nyugdíjazott tanító. *Scholcz Ádám* nyustyi. ág. ev. tanító a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter évi 350 frt nyugdíjjal, saját kérelmére nyugalomba helyezte. Az érdemes tanügyi férfiú immár 25 év óta szolgálja a nemzeti népnevelés magasatos ügyét s ez idő alatt mindig hazafias szellemben működve, különösen a magyar nyelv tanítása és terjesztése körül maradandó érdemeket szerzett magának. Állását csak a folyó tanév végéig tölti be az iskola fentartó egyházközség.

Szenzációs eset zavarta meg f. hó 7-ikén virradó éjjel Tamásfala csendes lakosságát, s reggel a hír szájról-szájra járt városunkban, s minden felé nagy izgalmat keltett. Az eset, mely két teljes napig tartó titkolódzás után került nyilvánosságra elé, az, hogy az öreg *Baska* a Barát András kövives feleségét *Hluka Zsuzsannát*, kivel 42 év óta él házasságban, agyonütötte. A végzetes eset így történt: az öreg *Baska* Barát András

és felesége, kik mindketten iszákosok voltak, a feltamadás ünnepi körmenete után szombaton estefelé hazamentek s jól beboroztak. E közben valami felett összecsvédtek s az öreg Barát a kezéigébe akadt vas mozsártörővel az asszony fejére és oldalára több erős ütést mért. A szerencsétlen asszony vértől borítva összecsvéd, férje pedig egy teknővel letakarta s a házat bezárván, leányához az ugyanelek Tamásfalán lakó Matédesznéhez ment, kinek bejelentte, hogy ő Rábóra másik leányához megy, látogassa meg tehát az édes anyját. Matédeszné el is ment, de az ajtót zárva találta. Hétfőn este hazaérkezett az öreg *Baska*, s leányát éjjel azzal költötte fel, hogy az öreg asszonyt halva találta. Kétségbeesetten javszékelve futott Matédeszné szülei házához, hol borzalmas látvány tárult elé. Látta, hogy anyja fején és oldalán több seb van, s miután a házasságok gyakran ezivakodtak, mindjárt tudta, hogy mi történt. Kedden reggel már jelentette az esetet a csendőrségnek a tamásfalvi bíró, kit még éjjel a házhoz hívtak; az öreg megtört *Baskát* rögtön letartóztatták s a csendőrséghez vitték, honnan kihallgatás után az ügyészség börtönébe zárták. — A szerencsétlen öreg asszony hulláján tegnapelőtt, kedden d. u. törvényszéki boncolást végeztek: *dr. Löcherer Tamás* kórházi igazgató-főorvos és *dr. Zehery István* kórorvos, *Vozáry György* vizsgálobíró és *dr. Mészáros István* kir. ügyész jelenlétében. Az áldozat temetése a falu lakóinak nagy részvéte mellett tegnap délután ment végbe.

Halálozás. *Dapsy Gizella*, *Dapsy Béla* földbirtokos nővére, f. hó 8-án hajnalban hosszú szenvedés után a helybeli kórházban, hol sulyos hűdéses elmebaja miatt fél év óta ápolták, 20 éves korában elhunyt. Temetése f. hó 9-én lesz a Kálnay nővérek házából, hol gyermek-kora óta nevelték a csinos, korán elhunyt fiatal leánykát, ki a halál sulyos szenvedésektől váltott meg.

Nyilatkozat. A „Rozsnói Híradó” mult vasárnapi számában „Bánatos — ideiglenes özevgyek” címén azt írja, hogy az elmúlt hetekben a bombavető *Szeless Adorján* neje járt Rimaszombatan, állítólag rokonait látogatni. Ezen naphir kapcsán itt többek kérdézősködésének voltam kitéve, hogy rokonom-e *Szeless Adorján*, mert arról, hogy neje itt járt, mindenki ugysis tudta, hogy legből kapott valótlanúság. A már sokszor és sok oldalról hozzám intézett kérdézősködéseket a „Rozsnói Híradó” megszaporítván, alkalomot adott, hogy most már a nyilvánosság előtt is kijelentsem, miszerint *Szeless Adorján* nem ösmerem, vele soha nem beszéltem, feleségét sem ösmerem, sem *Szeless Adorján*nal, sem feleségével rokonsági viszonyt én soha fenn nem tartottam, s hogy a kezeim közt levő nemesi családú okirataimból sem tűnik ki, hogy ő rokonom, és hogy a *Mátyás király*ig meg levő esajádfámon ő mint rokon kiténtve ninesen. — Rimaszombat, 1896. április 8-án. *Dr. Szeless Ödön*.

Nemzetiségi memorandum. A milleniumi ünnepnontó nemzetiségek képviselői a királyhoz egy közös memorandumot akarnak benyújtani. A szerkesztésre nézve már alkudoznak is és a szerkesztő bizottságban a tótok részéről ott van a mi kedves tiszolzei alakunk, *Daxner Samuka* is, kit jó volna már egyszer közelünkől egy távoleső országba „kiszörkeszteni!”

A F. M. K. E. millenárius alapítványa. A F. M. K. E. milleniumi nemzeti alapítványára a 128. sz. gyűjtőívben mint ez a Föv. Lapok f. é. 94. számában ki van mutatva, Rimaszombatan következők adakoztak: *dr. Kármán Aladár*, *Rábely Miklós*, *dr. Veres Samu*, *dr. Szabó Samu*, *Schulhof Pál*, *Józsa Antal*, *Józsa Antalné*, *Kohn Armin*, *Holländer Lajos*, *dr. Krausz Gyula*, *dr. Cziher Miksa*, *Perecz Samu*, *Jellinek Bertalan*, *Lengyel Samu*, *Rónay Gyula*, *dr. Scweighofer Ferenc* 1—1 frtot, *Józsa Jenőke*, *Józsa Ella*, *Józsa Cornélia*, *Bodor Armin*, *Frank Adolfné*, *Meszlényi Zoltán*, *Lévai Izsóné* 50—50 kr. összesen 20 frt.

Uj találmány foglalkoztatja most a fővárosi tanügyi köröket. Egy „Olvasógép” ez, melynek az a ezélya, hogy a betűk ismertetését és az irvaolvasás, szó- és mondatfűzés tanítását gyorsabbá, eredményesebbé és könnyebbé tegye a tanítóra nézve. Ezt a taneszközt *Paszternák Dávid* vármegyénkbeli, pelsőzei tanító találta fel s csinosan elkészítve, *György Aladár* tanügyi csoportbiztos felhívására elküldte a millenárius kiállításra. Ezenkívül az országos tanszermuzeumi bizottság bírálata alá is boesította. Ha a bírálat kedvező lesz: a közoktatási kormány meg fogja vásárolni a találmány tulajdonjogát és sokszorosítva állandóan raktáron tartja a m. kir. egyet. nyomdánál.

Divat-tanulmányut. Városunkban és a vidéken előnyösen ismert és kedvelt női ruha szabásznő *Beryer Franciska*, ki jó ízléssel és mindig a legutolsó divat szerint készített női toillette-jeivel méltán vivta ki magának már eddig is a hölgyközönség teljes elismerését, sok áldozat árán is igyekezik a niveau maradni. Mint halljuk legujabban egy heti tanulmányutra indult. Bécsben és Budapesten a nagyobb szabású műtermeket felkeresi, s ott a *legujabb tavaszi s nyári divatu női öltözékek* tanulmányozásának szenteli idejét, hogy szerzett tapasztalatait itthon hölgyközönségünk finom ízlésével és igényeivel egybevetve már a jövő héten kellően érvenyeshesse.

Kórházi kimutatás. A gömörmegeyi közkórház mult 1895. évi működéséről egy csinosan kiállított fűzetben ad képet *Dr. Löcherer Tamás* igazgató. Az általános értesítés után a kimutatások közöltetnek, melyeket: *Dr. Löcherer Tamás* igazgató főorvos, *Dr. Szabó Károly* és *Dr. Kármán Aladár* osztályvezető orvosok, s *Draskóczy István* gondnok állították össze. A betegforgalom volt a mult évben: ápoltatott 1175 egyén; járólág 986 egyén részülst 1175 rendelésben. Az ápolási napok száma volt 32846, átlag esik tehát egy egyénre 27 ápolási nap. Legtöbb beteg volt márciusban, legkevesebb októberben. Napi átlaga a betegeknek 89 volt. A gyógyulási eredmény a mult évben kedvező volt a kimutatás szerint. Elektor, illetőség és foglalkozás szerint is kimutatattak az ápoltak s a fűzetben legtöbb helyet foglal természetesen a nagy gonddal összeállított betegedési kimutatás, melyben sorrend szerint foglaltatnak az egyes betegségek. Majd az igazgató közli a mult évben végzett műtétek kimutatását. Összesen 119 nagyobb műtétet végeztek s ezek közül 106 gyógyult, s csak 5 halt meg. A fűzet végén az 1895-iki év zárszámadási közöltetnek: a jövedelem, forgó és tartalék tőke kimutatása. — A sok gondal összeállított kimutatás hű tükrét képezi vármegyénk e legkiválóbb humánus intézete működésének, s e helyen is teljes elismeréssel kell kiemelnünk az intézet érdemes igazgatóját: *Dr. Löcherer Tamást*, ki az ügybuzgó orvosi kar élén az intézetet a modern színvonalon fentartja s társaival a szenvedő emberiség javának előmozdításán teljes odaadással fáradozik.

Közgyűlés. A rimaszombati polg. olvasókör védnöksége alatt álló természet-egyesület f. hó 6-án tartotta meg évi rendes közgyűlését az olvasókör helyiségében, melyen az egyesület tagjai közül mintegy hetvenen vettek részt. Rábely Miklós elnök megnyitó beszéde után felolvastatott a múlt évi közgyűlés jegyzőkönyve, mely hitelesített. Ugy a választmány működéséről, mint a pénztár átvizsgálásáról szóló jelentés helyeslő tudomásul vétetvén, a közgyűlés az időközben eltávozott Bányai Ferencz helyére alelnökké Szabó József banki pénztáros, választmányi tagokká pedig a szintén eltávozott Lőrinczy György s a nem rég elhunyt Kovács Zsigmond helyére id. Kovács Istvánt és id. Lévy Istvánt választotta meg, a mennyiben a tisztikar három éves mandatumra a jövő évben lejár, egyelőre egy évi időtartamra, — továbbá Rábely Miklós elnöknek buzgó működése tiszteletdíjára 25 frtot szavazott meg, ez összeget azonban a derék elnök a polg. kör házalapjának javára ajánlotta föl. — Az egyesület múlt évi bevétele 4105 frt 55 kr. volt, melyből 177 frt 72 kr. maradvány a jövő évi költségvetésbe iratott át, — vagyona kötvényekben, készpénzben s kint levő követelésekben 2311 frt 36 kr.

A magyar osztály-Sorajáték sorsjegyeinek a III. osztályra való megújítása kezdetét vette. Ezen nemesak nálunk, de külföldön is oly gyorsan népszerűvé lett sorsjáték utolsó főhúzása május 12—28-ig ejtetik meg. A ki nem húzott II. osztály sorsjegyek azok visszaszolgáltatása és a megújítási díj, és pedig: 1 egész 20 frt, 1 fél 10 frt, 1 tízed 2 frt és 1 huszad 1 frt lefizetésével a sorsjegyeken jelzett elárúítóknál legkésőbb május 2-ig újítandók meg. Teljes sorsjegyeket (mind a három osztályra érvényes sorsjegyeket) nem kell megújítani és a III. osztály húzásán minden további nélkül résztvesznek. A rendkívül kedvező nyereményesélyekből csaknem mindenki igyekszik a maga részét kivenni és így elképzelhető, mily óriás erőmegtöltésükbe kerül az elárúítóknak, hogy a közönséget a tömörkedő sorsjegyek kifizetésével és megújításával kielégíthessék. Heintze Károly főelárúítóhoz Budapest naponként ezer számra érkeznek a levelek részint a ki nem húzott sorsjegyek megújítása, részint a nyertes sorsjegyeknek kifizetése czéljából. Ezen leveleknek elintézésénél természetesen a legnagyobb praecisítással és pontossággal kell eljárni. Épen azért csaknem lehetetlen azok igényeit kielégíteni, kik sorsjegyeik megújítását az utolsó napokra, vagy plane a határnapra (máj. 2-ra) hagyják. A pontos és correct kiszolgálás érdekében tehát ajánlatos, hogy a megújítandó sorsjegyek az illető elárúítóknál minél előbb praesentáltassanak, illetve beküldessenek.

Az első magyar általános biztosító-társaság múlt hó 28-án tartotta az évi rendes közgyűlését gróf Usekonyics Endre elnöke alatt. — Az igazgatóság jelentését Jeney Lajos igazgató terjesztette elő. E szerint az 1895. üzletév az összeredményben kedvező volt. Nagy része van ebben a tűzbiztosítási üzletágnak, a mely a lefolyt évben magasabb díjbevétel mellett jelentékenyen kevesebb kárfizetést rótt a társaságra, mint a szintén kielégítő letolyásu előző esztendőben. A szállítványbiztosítási üzletágnak szintén nyereséget sikerült elérni, míg ellenben a jégbiztosítási üzletág áldozatot kívánt a társaságtól, mert a gabonáinak hanyatlásával a jégbiztosítási díjbevétel is csökkent, a nagyobb számú jégkárok pedig a díjbevétel annyira igénybe vették, hogy a szerzési és igazgatási költségek ebben már fedezetet nem találtak. A kamatbevétel, a tőkék czélszerű elhelyezése folytán, emelkedett. A tüz- és szállítványbiztosítási díjbevétel a tavalyi 5.607.050 frt 7 krról 5.703.520 frt 34 krra emelkedett. Az életbiztosítási díjtartalék 25.910.035 frt 66 krról 27.779.598 frt 40 krra, a külön tartalék 500.000 frtről 600.720 frt 80 krra, a „Lévai“-alap 80.979 frt 39 krról 82.871 frt 1 krra, a tisztviselők nyugdíjalapja 531.490 frt 65 krról 544.982 frt 59 krra növekedett. A zárszámadásokban összesen 1.007.208 forint nyereség mutatkozik. Javasolja az igazgatóság, hogy ebből 50 százalék, vagyis 142.214 frt 98 kr. után az életbiztosítottak nyereményrészéről 17.107 frt 49 kr. fizetessék ki, a külön tartalék részére 10%, vagyis 100.720 frt 80 kr. 6% az igazgatósági nyeremény-osztalékra, 3% a tisztviselők nyereménye osztalékára, 2% a tisztviselők nyugdíjalapjára. Az ekként fennmaradó 724.586 frt 83 krtól minden egyes részvény után 230 frt fizetendő osztalékul, a melyet hétfőtől kezdve a társaság pénztárában lehet fölvenni. Javasolja végül az igazgatóság, hogy a millenium emlékére tegyen a társaság az ez évi jövedelemből még fennmaradó 34.586 frt 83 krból olyan alapítványt, a mely később 50.000 frtra lesz emelendő s a melyből az intézet szegényebb sorsu hivatalnokainak és ügynökeinek olyan gyermekei nyerjenek egyenként 450 frt segélyt, a kik a kereskedelmi akadémiát, vagy egyetemet látogatják. A közgyűlés a jelentést tudomásul vette, az igazgatóság összes javaslatait elfogadta s a fölmentvényt minden irányban megadta. A honvédelmi miniszter azt a kérelmet intézte az igazgatósághoz, hogy a honvéd árva leányok nevelésére szánt alapítvány kamatainak egy részét az új honvédtisztek árva leányai nevelésére is fordítsák. A közgyűlés kérelem teljesítéséhez hozzájárult. Thuroczy György részvényes köszöntet mondott az elért sikeréért az igazgatóságnak, Lévai Henrik vezérigazgatónak s általában a vezetőségnek és tisztviselőknek, a mit a közgyűlés általános helyesléssel fogadott.

Nyilvános nyugtázás. A Sárospatakon felállítandó Tompa-szoborra Gömörmegyéből újabban a következő adományokat kaptam! Tisztelendő Kovács László hanvai lelkész ur gyűjtőívén: A hanvai ev. ref. egyház 10 frt, a csizi egyház 6 frt, a lénárdfalvi egyház 5 frt, Hanvay József, Horváth József, Hanvay Zoltán, ifj. Hanvay Zoltán, özv. Darvas Pálné, Csizi Lévy Irén asszony, Molnár Viktorné, Kovács László 1—1 frt, Kossuth József, Fodor Erzsébet 50—50 kr., N. N. 1 frt 10 kr. Összesen: 31 frt 10 kr. — Tiszteletes Farkas Miklós pelsőczyi s-lelkész ur gyűjtőívén: Szentpéteri Sámuel pelsőczyi ev. ref. lelkész 5 frt, gyűjtő 30 kr., Cs. B. 20 kr., Lunaesek Ferencz 20 kr., Bergstein 30 kr., Kardos György 10 kr. Összesen: 6 frt 10 kr. — Telek László rozsnói polg. isk. tanár ur gyűjtőívén: özv. Telek Istvánné 1 frt, Teleki László 1 frt, Perjessy László 1 frt. Összesen: 3 frt. — A gömöri ev. ref. egyházmegyei látogatás alkalmából: a rimaszombati egyház 5 frt, kövecsesi, naprágyi, hubói, bejei, vályi egyházak, Szkárosi Gusztáv horkai, Kolos István berzétei, Osváth Bertalan szalóczyi, Csabay Pál balogi, Ruskay Gyula jánosi-i, Dusza Lajos zádor-

falvi lelkészek, Borza Pál vigtelki tanító, Nagy József ügyvéd 1—1 frt, a kiskaludi és aggteleki egyházak, Tóth Sámuel reeskei tanító 60—60 kr, a tornallyai, giczei, szkárosi, kálosai, jánosi-i, szutori egyházak, Molnár József naprágyi, Pál Ferencz, Pósa Lajos radnóti, Dusza János giczei, Réthy Andor, Konecz Károly. Tomory Endre, Kálniczky Endre putnoki, Hubay Lajos a-szubai, Mártha Ferencz zabogyi lelkészek, Csontos Endre zádorházi, Pongó Gyula horkai, Sankoly József szalóczyi tanítók 50—50 kr., a radnóti egyház és Ragályi s-tanító 40—40 kr., a serkei egyház, Csabay József radnóti tanító és Komjáthy István 30—30 kr., a runyai, zsipi, bátkai, martonfalvi, harmaczi, simonyi-i, uza-panyiti, zeherjei, egyházak, Czinyéri Barna, Kis Károly, Konyha Pál, Kereszturi Károly, Osváth Dániel, Szabados László lelkészek.

Kaposi Ferencz, Ibos József, Ruskay István, Keveczky Béla, Szücs János, Varga Kálmán, Somogyi János tanítók 20—20 kr., a beretkei egyház, Péter Gyula, Varga István tanítók és Katona Károly 10—10 kr. Összesen: 35 frt 60 krt. — Batta György simoni-i ev. ref. lelkész ur gyűjtése: a simoni-i ev. ref. egyház 80 kr., a darnyai egyház 50 kr. Összesen: 1 frt 30 kr. — Midőn a fenti összegeket ez uton is nyugtázom, a sárospataki irod. önképző társulat nevében forró köszönettel adózom a mélyen tisztelt adományozóknak. A szobor-alap ezen összegekkel együtt eddig 1200 frtot tesz. — Sárospatak, 1896. márcz. 28. Tisztelettel Dr. Finkey Ferencz jogtanár, a sárospataki irod. önk. társulat tanárelnöke.

Felelős szerkesztő: Dr. VERES SAMU.

Csiz fürdőben

egy divatárus üzlet kiadó, tudakozódni lehet ott a Nedeczky-telepen.

Árverési hirdetés.

A rimaszombati takarékpénztárnál az annak idején ki nem váltott, vagy meg nem hosszabított kézi zálogtárgyak folyó évi **április 14-én d. u. 2 óraker** tartandó nyilvános árverésen elfognek adatni.

Rimaszombat, 1896. április 1.

Az igazgatóság.

Eladó zongora.

Egy régibb szerkezetű, de vaskeretű és jó hangzásu zongora eladó. **Hol?** Megtudható e lap kiadó-hivatalában.

Bérbeadó kert.

Rimaszombatban a Jánosi-utcában egy 500 □ ölnyi kert bérbeadó. Bővebb fölvilágosítást nyújt özv. **Bernáth Gyuláné.**

Ugyanott egy Kühne-féle vetőgép is olcsón eladó.

Ház eladás.

Jánosiban egy szép helyen fekvő téres beltelek a rajta jó karban levő lakóházzal és melléképületével együtt szabad kézből eladó.

Ugyancsak ott egy kitünő vadász-fegyver (Lancaster) és két vontócső nagy pisztoly is jutányos áron eladó

Az érdeklődők tudakozódhatnak ezek iránt e lap kiadóhivatalában.

Gépesz-kovács.

Egy józan életű, ügyes és nős gépesz-kovács kerestetik. Május elsejétől elfoglalhatja helyét. Bizonyítvány és személyes megjelenés kívántatik.

Ráhó, 1896. április 5.

Okolicsányi Gáspár.

Utolsó főhúzás.

Magyar

osztály sorsjáték.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben

1 Millio Korona.

Huzás naponta

1896 Majus 12-től 28-ig.

Nyeremény	korona	korona
1 jutalomdíj	600 000	= 600 000
1 „	400 000	= 400 000
1 „	300 000	= 300 000
1 „	200 000	= 200 000
1 „	100 000	= 100 000
2 „	40 000	= 80 000
2 „	20 000	= 40 000
5 „	10 000	= 50 000
10 „	8 000	= 80 000
34 „	6 000	= 204 000
100 „	2 000	= 200 000
200 „	1 000	= 200 000
2 650 „	200	= 530 000
22 000 „	150	= 3 300 000
25 007 „	nyeremények és 1 jutalom	= 6 284 000

III. osztályu vételsorsjegyek árai:

1/1	1/2	1/10	1/20
60,—	30,—	6,—	3,— forint

Ezen eredeti sorsjegy áron kívül ajánlott levél portója és nyeremény jegyzékért 25 Kr. melléklendő.

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvéttel

Heintze Károly

Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgöny czim: **Lottoheintze Budapest.**

II. osztályu sorsjegyeknek a III. osztályra való megújítása a II. osztályu sorsjegy visszaadása és a megújítási díj befizetésével és pedig:

1/1	1/2	1/10	1/20	sorsjegy
20.—	10.—	2.—	1.—	forint

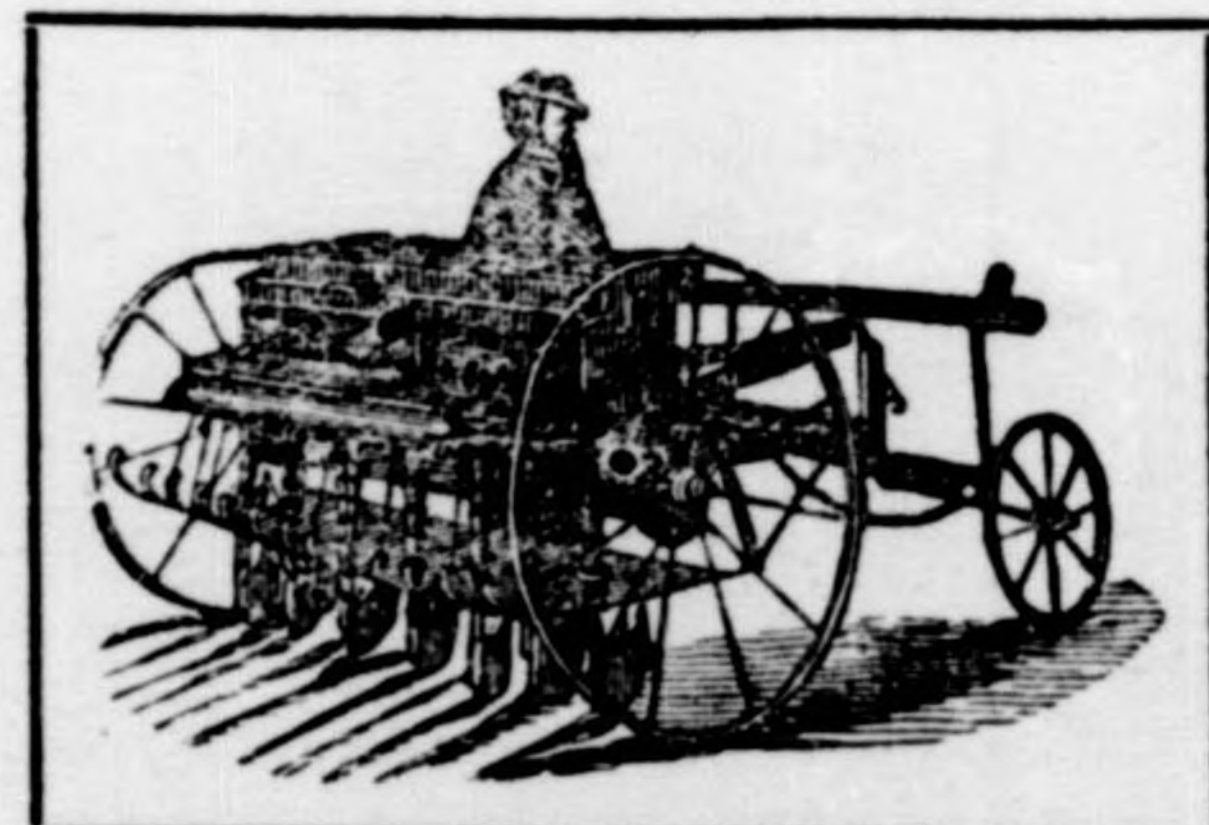
legkésőbb május 2-ig eszközöklendő.

Nyertes sorsjegyeket minden magasságban beváltak.

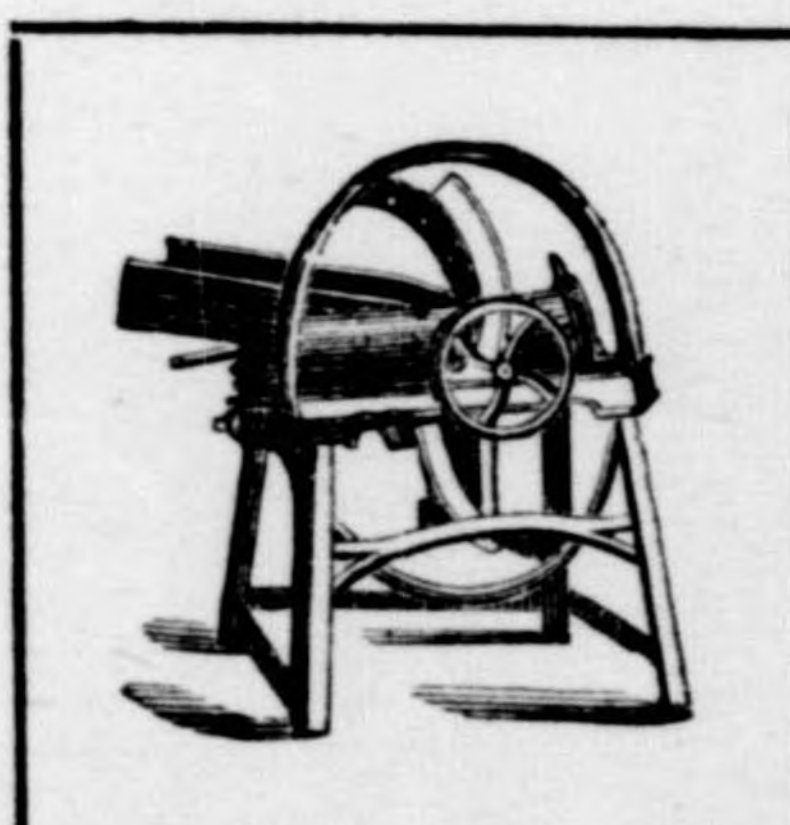
FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntödéje Kassán, Vám-utca 11. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jó hirnevű gépeit, nevezetesen:

Sorvető gépeket,
Szórvetető gépeket,
Ekéket, Boronákat,
Hengereket, Lókapákat,
Tengeri morzsolókat,
Borsajtókat és szőlőzúzókát;
továbbá mindennemű

Szivattyukat, gőzgépeket és gőzkazánokat, Szeszgyár-berendezéseket.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban. Gazdasági gépeink képes-, valamint öntödének gyártmányai árjegyzékét kívántra ingyen és bérmentve küldjük.

